

6:e sön. eft. Påskdagen -2020 – Lars Borgström (LFS)

Tekster: Psalt 19; Jes 32:9-20; 1. Pet. 4:7-11; Joh 15:26-16:4; III Luk. 12:4–12

Jesus säger i vår text idag att vi inte får förneka Honom och att vi ska frukta Gud som har makt att kasta i Gehenna. Det är allvarliga ord som skrämmer. Men Jesus säger också att Gud beskyddar och hjälper oss i situationer av trångmål och förföljelser.

Frestelsen att förneka Jesus

Jesus varnar oss alltså i dagens predikotext för att förneka Honom. Han säger: ”Men den som förnekar mig inför människorna ska bli förnekad inför Guds änglar” (v 9). Vad betyder detta? När och i vilket sammanhang kommer den som förnekat Jesus inför människorna att bli förnekad inför Guds änglar? Det är fråga om vad som ska ske på den yttersta dagen, i den slutgiltiga domen. Det är, som vi förstår, därför av yttersta vikt att vi bekänner Jesus bland människorna vi möter. Bekännelsen behöver inte alltid vara i form av ett vittnesbörd i ord, utan det kan också vara fråga om vad vi gör, att vi visar att Jesus är viktigast i våra liv. Att sitta på ett tåg, ett flygplan eller en buss med en uppslagen Bibeln är ett kraftfullt vittnesbörd. Eller att säga till sina vänner att man inte kan träffa dem på söndag eftersom man då ska gå på gudstjänst i kyrkan.

Varför behöver Jesus inskräpa vikten av att stå upp för sanningen, att Han är Herren och den ende Frälsaren? Det behöver Han göra, eftersom vi så lätt frestas att förneka eller åtminstone tuga om Honom. En av anledningarna till detta är att de icke-troende är så många. Vi kristna utgör tyvärr en minoritet bland alla människor och ofta blir små grupper försagda eftersom de lätt blir motsagda, förlöjligade och ibland t.o.m. förföljda. Kristi kyrka beskrivs i Bibeln genomgående som en liten minoritet (1 Kung. 19:18, Luk. 12:32 o.s.v.). Bland de icke-troende finns många som är fientliga mot den sanna tron och mot den sanna trons anhängare. Det är p.g.a. motståndet som frestelsen infinner sig, att ligga lågt med sin kristna tro, eller t.o.m. förneka den.

Hur ska vi då överkomma frestelsen att förneka Jesus? Ett gott råd är: Tänk på Guds vrede över synden! Besinna hur mycket Gud hatar den och hur Han bestraffar den. Tänk på hur förskräckligt det är att på domens dag bli förnekad inför Guds änglar (v 9).

Gehennas straff

Jesus säger: ”Frukta Honom som har makt att döda och sedan kasta i Gehenna” (v 5). Gehenna var en avskrädesplats utanför Jerusalem som ständigt, dygnet runt, rök från glöden av de uppbrända soporna, och tjänade därför som en passande bild av den eviga elden i helvetet. Gudsfruktan är inte särskilt populärt idag, inte ens i kristna kretsar. Man vill inte tala om Guds vrede och straff över synden. Men Luther hade inga problem med det, utan säger i *Lilla katekesen*, i förklaringen till samtliga tio Guds bud, att ”vi skall frukta och älska Gud” i lydnad för respektive bud. Efter de tio budorden sammanfattar han: ”Gud hotar att straffa alla dem, som överträder dessa bud. Därför skall vi frukta för Hans vrede och inte bryta mot Hans bud. Men Han lovar sin nåd och allt gott åt alla dem, som håller dessa bud. Därför skall vi älska Honom, förtrösta på Honom och gärna leva efter Hans bud” (SKB, s 364). Fruktar vi Gud bryr vi oss inte vad människor tycker och tänker om saker och ting. Det enda viktiga är då hur Gud ser på saken. Sann Gudsfruktan tränger ut människofruktan. Människorna kan bara som mest döda våra kroppar, men Gud kan kasta oss i Gehenna (v 5).

När frestelsen att förneka Jesus möter oss gäller det att komma ihåg att denna frestelse har samma syfte som alla andra frestelser, nämligen att störta oss i det eviga fördärvet. När vi frestas ska vi därför tänka på Gehenna. Tänk på alla de hundratals miljoner människor som nu pinas i den eviga förtappelsen. De tog det lätt med frestelserna och synden. De trodde inte att det var något allvar med Guds varningar. Tänk om de nu fick komma tillbaka hit till oss! Inte skulle de leva på samma sätt som förr och riskera den eviga fördömsen för de synder som de levt i. De skulle naturligtvis ändra sina liv, de skulle omvända sig till Herren Jesus, överge sina synder

och byta bort sin tidigare pinoort mot himlen. De skulle aldrig leva förbannelsens liv en gång till, de skulle vara livrädda för synden och undvika den så att den inte på nytt skulle tända helvetets flammor omkring dem och dra Guds vrede över dem. Men någon sådan ny chans ges inte.

Jesus nämner också synden mot den Helige Ande, som aldrig i evighet kan förlåtas. Detta måste vi också helt kort beröra. Vad är denna synd? Vari består den? Jesus säger: ”Var och en som säger något mot Människosonen ska få förlåtelse. Men den som hädar den helige Ande kommer inte att få förlåtelse” (v 10). Detta innebär att den som ihärdigt står emot den Helige Andes inbjudan och löfte om evigt liv, aldrig kan få förlåtelse. Varför inte? Helt enkelt därför att evangeliet, som den Helige Ande vittnar om, är den enda räddningen. Någon annan frälsning från synden finns inte. Man kan inte få någon förlåtelse eftersom man förkastar den enda förlåtelse som finns, den som den Helige Ande erbjuder genom Jesu blod.

Guds beskydd

Jesus talar verkligen allvarsord till oss idag. Men lägg märke till hur Han inleder sitt tal: ”Till er, mina *vänner*, säger jag...” (v 4). Sedan följer allvarsorden om att inte förneka Honom, om Gehenna o.s.v. Det är omsorgsfulla varningar. Det är för att Han inte vill att någon enda av oss ska hamna i helvetet som Han så ihärdigt varnar oss. På samma sätt som en far varnar sina barn för spisplattornas hetta, talar Jesus om livets stora fara, nämligen att gå evigt förlorad.

Jesu kärlek visar sig också på andra sätt i Hans tal till oss idag. Lika tydlig som Han är i sina varningar och hotelser, lika mild och förlåtande är Han när Han tröstar. Han försäkrar oss om att Gud har omsorg om oss var och en och vill oss väl. Han säger att till och med hårstråna på våra huvuden är räknade (v 7). I normala fall har en människa mellan 80 000 och 160 000 hårstrån. Det är få som känner till att så är fallet, och knappast någon enda människa vet exakt hur många hårstrån han eller hon själv har på huvudet. Men Gud har exakt kontroll. Han har räknat varje hårstrå på vart och ett av sina barn.

Dessutom framhåller Jesus att vi får förlåtelse när vi syndat. Också en så svar synd som att förneka Honom, vilket ju, som vi hört, är såpass allvarlig att den leder till helvetets straff, blir genast förlåten då en människa vänder sig till Gud och ber om förlåtelse för Jesu skull. Jesus har ju lidit straffet för våra synder, betalat priset för hela vår skuld då Han gick i döden för oss på Golgatas kors. Han säger: ”Var och en som säger något mot Människosonen ska få förlåtelse” (v 10). Det betyder att den som förnekar Jesus i förföljelsetider eller i svåra situationer får förlåtelse om han senare omvänder sig. Så var ju t.ex. fallet med Petrus (Luk. 22:32, Joh. 21:15–19). Denna förlåtelse, som Jesus förvärvat åt oss genom sin blodiga pina och död, gäller inte endast förnekelsens synd utan precis varenda synd som någonsin begåtts. Inte bara av Hans lärjungar eller av goda människor, utan av varenda en av världens alla människor som någonsin levte. Johannes skriver, att Jesus ”är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens” (1 Joh. 2:2). Så fullständig är den försoning, den syndaförlåtelse, som Han vunnit åt hela världen och därför också åt dig. Tveka därför inte att tro dig själv frälst och salig i Jesus din Frälsare vad du än har gjort dig skyldig till av förnekelse, svek och synd.

En sista sak. Jesus visar också på Guds omsorg i svåra förföljelsetunder. Som vi sett förlåter Han oss när vi misslyckats och t.o.m. förnekat Människosonen, men Han vill förstas att vi ska stå fasta och frimodigt bekänna Hans namn. När vi lever i trons gemenskap med vår Frälsare, är det inte i egen kraft vi står emot frestelsen att förneka Honom. Det är istället i Hans kraft vi förklarar för människorna, höga som låga, att Han är vår och alla människors Frälsare och att ingen kan bli salig utan Honom. Det är inte ens vi själva som väljer våra ord i sådana ögonblick, utan det är Anden som då talar genom oss. Jesus säger: ”När man ställer er till svars inför synagogor och myndigheter och makthavare, var då inte oroliga för hur ni ska försvara er eller vad ni ska säga. Den Helige Ande kommer i den stunden att lära er vad ni ska säga” (v 11–12). Amen.